

14 ΜΑΪΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή,
ἐν ᾗ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει».

Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†251). Θεράποντος
ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

ᾠχος δ΄. Ἑωθινὸν ζ΄.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θ̣̣̣̣̣
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ΄.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ

μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ
τῆς Σαμαρείτιδος γ'.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

K ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κουου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μουου Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστηφω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{B8} εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μουου
Κυ υ ρι ι ε ε ^Β

K ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
η ει σα α α ακου σο ον μουου Κυ υ ρι ι

ε ε

Ἡ Στιχολογία. εχ

Θ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου εχ

Μ^{B8} η εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη

ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις εχ

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των εχ

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου εχ

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των εχ

A^{B8} κουσονται τα ρηματα αμου οτι η δυνθη
σαν⁶ ωσει παχος γης ερρα γη επι της γης⁷ διε
σκορπισθητα οστα αυτων παρατον Ααδην⁶

O^{B8} τι προς σε Κυυριε Κυριε οι οφθαλμοι
οιμου^Δ επι σοι οι ηλπισαμη αντα νεληστην ψυχη
ηνμου⁶

Φ^{B8} υλαξον με απο παγιιδος ης συνε
στησαν τοομοι^Δ και απο σκανδαλων των εργαζο
μενων την ανομιαν⁶

Π^M εσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω
λοι⁶ καταμονας ειμιεγω εως αν παρε
ελθω⁷

Φ^{B8} ωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη
ημου προς Κυυριον εδεηθη⁶

E^{B8} κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν
μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω⁶

Ε^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ εγνωστας τρι βουςμου ⁶_{7x}

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψανπα γι δαμοι ⁶_{7x}

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον ^Δ₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ⁶_{7x}

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου ⁶_{7x}

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ⁶_{7x}

Π^{B8} ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο ο δρα ⁶_{7x}

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ⁶_{7x}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ⁶_{7x}
του ε ξο μο

λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Tον ζω ο ποι ον σε σταυ ρον α παυ στως προ σκυ

νεν τες Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με ρο ον

σε α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και

νι ι σας την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων

φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα νης α

νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α γα θος

και φι λαν θρω πος

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ε ως ου αν τα πο δω

ως μοι

Tε ξυ λη της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον

ε λυ σας Σω τη ρω ξυ λω τες αυ ρη ε κς σι ως προ ση

λω θεις και εις Α δα κα τελ θων δυ να τε τς θ να να τς

τα δεσ μα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ

νς μεν την εκ νε κρω ων σε α να στα σιν εν

α γα λ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε

δο ξασοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι
Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κου σον της φω νη ηςμου

Π υ λας α δα συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και

τω σω θα να α τω τσ θα να τσ το βα σι λει ον

ε λυσας γε νος δε το αν θρω πινον εκ φθο ρα ας η

λευ θε ρωσας ζω ην και α φθα ρσι αν τω κο σμω δω ρη

σα μενος και το με γα ε λε ος

Ἄτερον Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω νην

της δε η σε ω ωςμου

Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του Σω τη

ρος τρι η μερον ε γερσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν

των του Α δα α λυ των δε σμων και α α φθα ρσι αν και ζω

ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ο σταυ ρω θεις

και τα φεις και α να στας σω σον η μας τη α να στα

σει σθ μο νε φι λαν θρω πε

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Βου ξ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

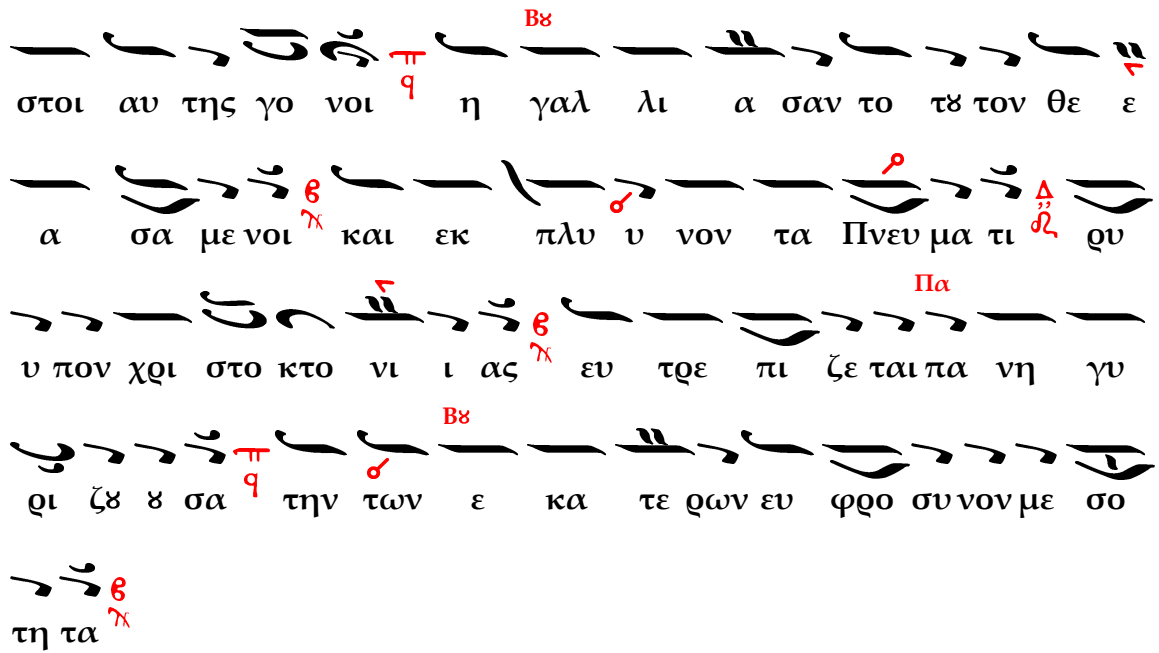
Π α ρεστινη η με σο της η με ρων των εκ σω τη
ρι ς αρ χο με ε νω ων Ε γερ σε ως Πεν τη κο
στη δε τη θει α σφρα γι ζο με νων και λαμ πει τα ας
λαμ προ τη τας αμ φο τε ε ρω θεν ε χσ σα και
ε νσ ς σα τας δυ υ ο και πα ρει ναι την δο ξαν προ
φαι νσ ς σα της δε σπο τι κης Α να λη ψε ωσ σε μ νυ

νε ται

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
η λ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Η κσ σε και αι ευφ ρανθη η Σι ων ευ α γγε λι
σθει σης της Χρι στσ ς Α α να στα σε ως οι δε πι

 στοι αυ της γο νοι ^π₉ η γαλ λι α σαν το τς τον θε ε
 α σα με νοι ^ε_{7x} και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ^Δ₂ ρυ
 υ πον χρι στο κτο νι ι ας ^ε_{7x} ευ τρε πι ζε ται πα νη γυ
 ρι ζς ς σα ^π₉ την των ε κα τε ρων ευ φρο συ νον με σο
 τη τα ^ε_{7x}

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ^ε_{7x} ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ
 ρι ον ^ε_{7x}

Η ^{Β8} γγι κεν η η τς θει ς δα ψι λης ^ε_{7x} χυ σις ε πι
 παν τας ως περ γε ε γρα α πται Πνευ ματος ^{Νη Πα}_ε_{7x} η προ θε
 σμι α κη ρυτ τει ^π₉ η μι σευ θει σα της με τα Χρι στς
 θα να τον ^ε_{7x} και τα φη ην και α να στα σιν ^Δ₂ παρ αυ
 τς ς δε δο με ε νης ^{Πα}_ε_{7x} α ψευ δς μα θη ταις υ πο σχε σε
 ε ως ^π₉ την τς Πα ρα κλη τς δη λς σης ε πι φα νει αν ^ε_{7x}

Καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἰδιόμελα.

ᾠχος 4 Πα φ

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Χ _π ₉ εκ πα σω ων

των α νο μι ω ων α α α αυ του _π ₉

E ^{Πα} πι την πη γην ε πε ε ε στη Η πη γη των θα αυ

μα α α των _π ₉ εν τη ε κτη ω ρα της Ευ α ας ζω

γη η η σαι αι κα α αρπον _π ₉ η γαρ Ευ α εν ταυ

τη εξ ε λη λυθεν εκ τϷ Πα α α α ρα α δει

ει ει σϷ _π ₉ α πα τη η τϷ ο ο ο φε ε ε ε ως _π ₉

ηγ γικεν Ϸν η Σα μα ρει ει ει τις αν τλη σαι υ

υ υ υ δωρ _π ₉ ην ι δων ε φη η ο ο Σω ω

τηρ _Ϸ ₂₂ δος μοι υ υ υ δωρ πι ι ειν _Ϸ ₂₂ κα γω υ δα τος

αλ λο με νϷ Ϸ εμ πλη η η σω ω ω ω σε _π ₉ και εις

την πο λιν δρα μϷ σα η σω ω ω φ Ϸων _π ₉ τοις οχ λοις α

νη η ηγ γει λεν ε ευ θυς _π ₉ δευ τε ι δε τε Χρι

στον τον Κυ Ϸι ι ον _Ϸ ₂₂ τον Σω τη ρα τω ων ψυ χω ω ων

η η η η μων _π ₉

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν Δ

παν τε ες οι λα α οι Δ

Επι το φρε αρ ως ηλ θεν ο ο ο Κυ ρι ι

ος η Σα μα ρει τις η ρω ω ω τα το ον Ε ε

ευ σπλα α αγχνον πα ρα σχο μοι το υ υ δωρ ης

πι ι ι στε ως και λη ψομαι της κο λυμ βη η

η η θρας τα να α α μα α α τα α γαλ λι α

σιν και λυ τρω ω σιν ζω ο δο τα Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με νειεις το ο ον αι ω ω να

Οσυν α ναρχος και συν α ἰ δι ι ος Υι ος

και Λο γο ος τῶ Πα α τρος ε πι την πη γην ε ε

πε ε ε στη η πη γη των ι ι ι α α μα α α

των και γυ νη ε εκ τη η ης Σα α α μα ρει ει

ας αν τλησαι υ υ δωωρ πα ρα γε ε ε γο ο ο ο

νευ ην ι δων ε φη η ο Σω ω τηρ δος μοι υ υ υ

δωρ πι ι ειν και α πελ θα ς σα φω νη σο ον σθ

ς ς το ον α α αν δρα η δε ως αν θρωπω δι

α λε γο ο με ε ε νη και αι αι ς Θε ε ω

λα θειν σθ δα α α α ζα σα ε ε ε λε ε ε ε γεν

σκ ε ε ε χω ω α α αν δρα και ο Δι δα α

σκα λο ος προς α αυ την α λη θως ει ει ει ει ει

πα ας ς ς ςκ ε ε ε χω ω α α αν δρα πεν τε

γα αρ ε ε ε σχε ς και νυν ον ε χει ς κ ε ε στι σθ

ς α α νη ηρ η δε Ε πι τω ρη μα α τι εκ πλα α

γει ει ει σα και εις την πο λιν δρα α μ ς ς σα

τοις οχ λοις ε πε βο α λε ε ε γ ς ς ς σα

δευ τε ι ι δε ε τε Χρι ι στον ος δω ρει ται τω ω κο

ο ο σμω το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε

ος

Ἦχος Πα. ς

Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π Πα
α ρα το φρε ε ε αρ του Ι α α κωβ ευ ρω

ων ο Ι ι η η σους την Σα α α μα ρει ει

τι ι ι ι δα αι τει υ υ δω ωρ παρ α αυ της

ο νε φε σι κα λυ υ πτων τη η η ην γην ω του

θα α α αυ μα α α α τος ο τοις Χε ρου βι μι ε πο

χου με νος πορ νη γυ ναι κι ι δι ι ι ε λε ε

γε ε ε ε το υ υ υ δω ρ αι αι των ο εν

υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α σας

υ υ δω ρ ζη η των ο πη γας και αι λι μνας υ δα

τω ω ων ε εκ χε ε ε ων θε λων ελ κυ σαι ο ο ον

τως α αυ την την θη ρευ ο με ε ε ε νην υ πο

του πο λε μη η το ο ρος ε ε χθρου και πο τι σα σθαι

υ δω ρ ζων την φλε γο ο με ε ε νη ην εν τοις α

το πη μα σι ι ι ι δει ει ει ει νως ^{Πα} ως μο ο νος
ε ευ σπλααγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω ω ω
πος

^{Ἦχος Πα ρ}

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τϝ ϝ ϝς
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην

Ο δι α α σε Θε ο πα τω ρ Προ ο φη η
η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι
σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε τω
με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν
τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ
σα α εκ δε ξι ω ω ω ν σου σε γαρ μη τε ρα προ
ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν
ο α πα τω ρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο
κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να την ε α

^{Πα}
 αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να ^π
^{Δι} ^{Β8}
 φθα ρει ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε ε σι ^Δ και
^Μ
 το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ
^{Πα} ^{Β8}
 ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον ^π τοις ω ω
^{Πα}
 μοις α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα
^π
 γα α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις
^Μ ^{Πα}
 ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α
^{Β8}
 με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον
^{Δι} ^{Β8}
 Χρι ι στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλου ου ου
^χ ^β
 σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - θ

^Φ
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τεϛ ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε εϛ φω ω ωϛ ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οιϛ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αιϛ αι σι ι ι αιϛ Γι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛϛ δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν

σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.
Τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς ἔθος.
Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος Γα ϝ

Δοξα Πατριιι και Υιυιω και
αι Αγιωω Πνεευμααα τιι
Και νυν και αι αι ει ει και εις τους αι ω

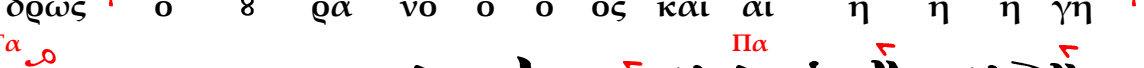
 ω ν ασ τ ω ν αι αι ω ω ω ν ω ν α μη η ν

A

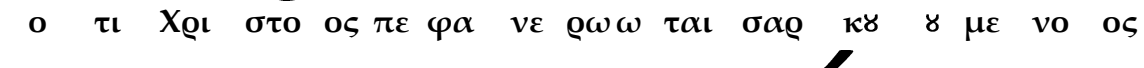
 γ α λ λι α α α σ θ ω σ η η με ε ρ ο ν φ αι αι

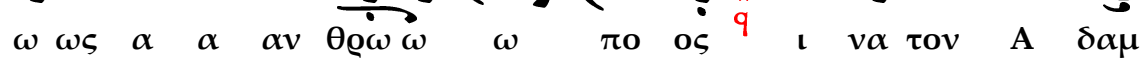
 δ ρ ω σ ο ϝ ρ α νο ο ο ο σ και αι η η η γ η

 ο τι Χ ρ ι σ τ ο ο σ πε φ α νε ρ ω ω τ αι σα ρ κ ϝ ϝ με νο ο σ

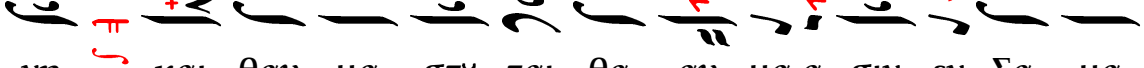
 ω ω σ α α αν θ ρ ω ω ω πο ο σ ι να τον Α δ α μ

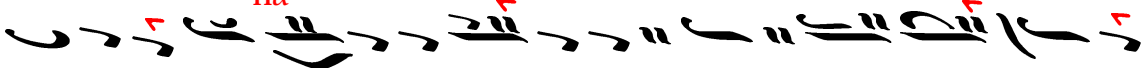
 ε ε ξ α α ρ η τ η σ κα τα α ρ α σ πα αγ γε ε ε

 ν η και θ αυ μα σ τ α τ αι θ α αυ μα α σ ι ν εν Σ α μα

 ρ ει ει α προ ο ο σα α φ ι ι κο ο ο με ε ε

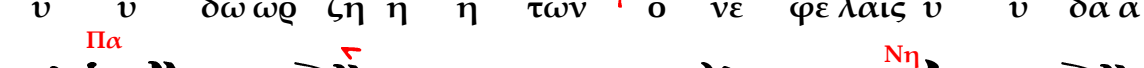
 ε νο ο σ γ υ ν αι κι δε ε πα ρ ε ε ε ε σ τ η

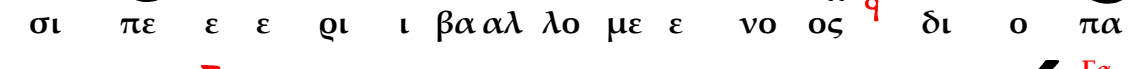
 υ υ δ ω ω ρ ζ η η η τ ω ν ο νε φ ε λ αι σ υ υ δ α α

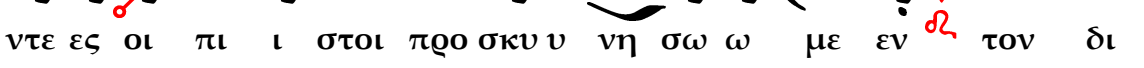
 σ ι πε ε ε ρ ι ι βα α λ λο με ε νο ο σ δι ο πα

 ν τε ε σ οι πι ι σ τ οι προ σ κυ υ ν η σω ω με εν τον δι

 η μα α σ ε ε ε κ ϝ ϝ σ ι ι ι ω σ π τ ω

 χ ε ευ σα ν τ α ε ευ σ π λ α α α αγ χ ν ω β ϝ ϝ λ η η η

 η

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Κ^{Β8} υ ρι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
 κην η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων
 εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω
 σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε
 νει δι α του το υ μνου ντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο
 ποι ον και σω τη ρι ον σου ε γερσιν ^θ_λ

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος $\frac{1}{1}$ Κε ρ

^χ Α να στη τω ο θε ος ^υ₉ και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του ^υ₉ και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του ^υ₉ οι μι ^χ σουντες αυ τον ^υ₉

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται ^υ₉ Πα σχα και νον Α γι ον ²² Πα α σχα
 μυ στι κον ^υ₉ Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

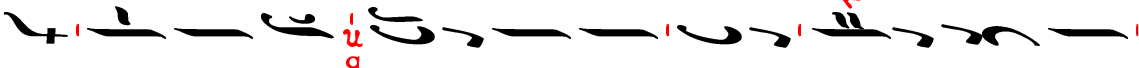

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

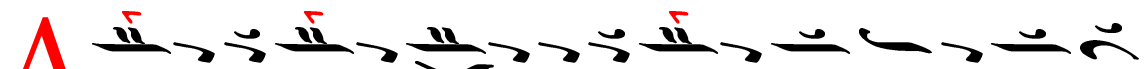

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ^{ν' 22} ορ θρου βα θε ε
ος ^{ν' 22} ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^{υ 9} ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^{υ 9} και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{Β8} τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{Β8} τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^{υ 9} α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^{Δ 2} τοις αυ
του ου Μαθηταις ^{υ 9}

^χ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^{υ 9} α γαλ λι α ^χ σω με θα ^{υ 9} και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^{υ 9}

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^{υ 9} Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^{υ 9}
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^{υ 9} Πα
σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν' 22} ω

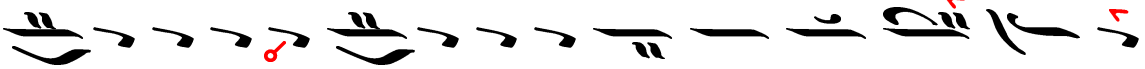

 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ

 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος πλ. Νη ς

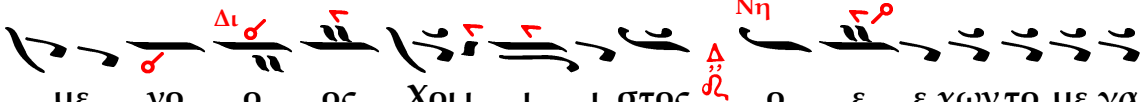

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ω ς ω φθης ε πι γης Χρι στε ε ο ο Θε ε ος

 δι α φα α το ον οι κο νο ο ο μι ι ι ι

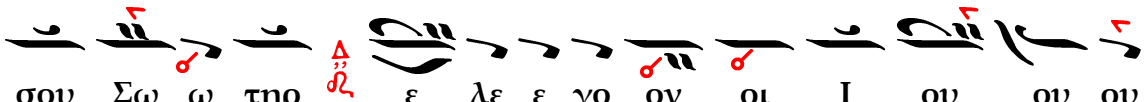
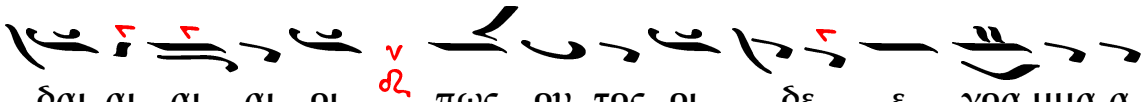

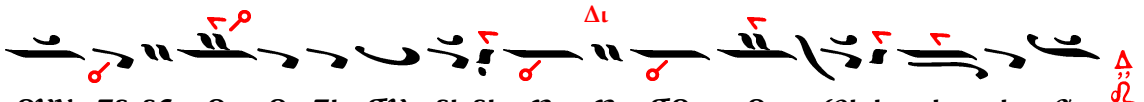
 αν ακου σα α σα η Σα μα α ρει ει τισ του

 λο γου σου του φι ι ι λα αν θρω ω ω που κα

 τε λι ι πε το αν τλη η μα α ε πι το ο ο

 φρε ε ε ε αρ και ε ε ε ε δρα α α α με

Νη λε γουου σα α τοις εν τη η η πο ο ο ο λει

 δευ τε ε ι δε ε τε κα αρ δι ι ο ο γνω ω ω στην

Νη μη τι ου ου τος υ υ πα α αρ χει ο προ σδο κω ω

 με νο ο ος Χρι ι ι στος ο ε ε χωντο με γα

 ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

K αι νυ υν και α α ει και εις τες αι αι ω

 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
M ε σου σης της ε ο ορ της δι δα σκον το ος

 σου Σω ω τη ε λε ε γο ον οι Ι ου ου ου

 δαι αι αι αι οι πως ου τος οι δε ε γραμμα α

 τα μη με μα α α α θη η η η κως α γνο

 ουν τε ες ο ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι ι α

 η κα τα σκευ α α σα α σα τον κοσμον δο ο ξα α σοι οι

 οι οι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

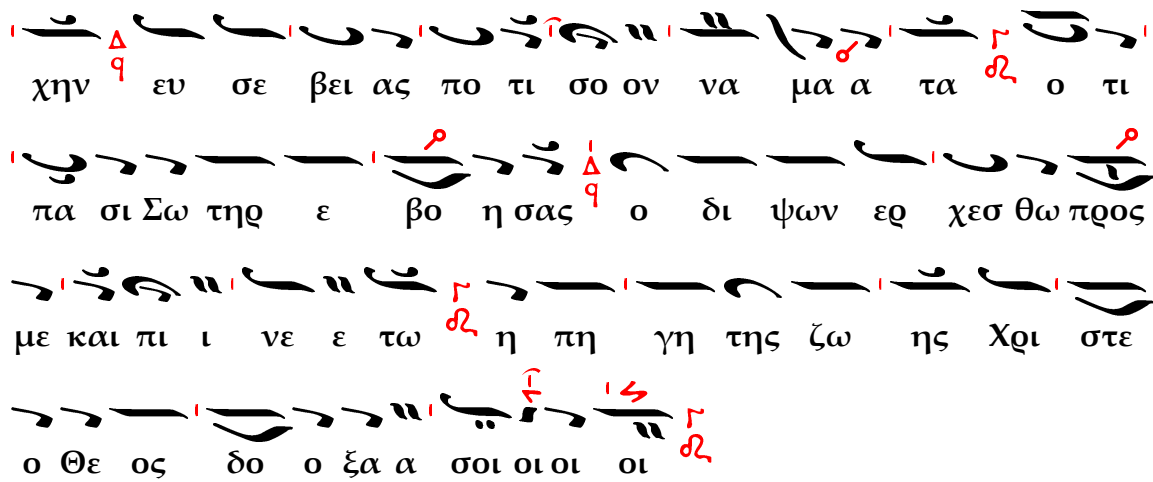
Ἦχος ᾠ̣ Δι̣ -Θ̣

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ρ

Με σσ̣ σης της ε ορ της δι ψω σαν μ̣ την ψυ

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε,
εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *